

INSPECCIONAR εἰσεῖδω, ἐπιόπτομαι, σὺνε ποπτεύω (una inspicio) inspicio.- Que inspecciona y examina todo: πανδερκής, ης, ἑς; πανεπίσκοπος, ος, ον; παντεπόπτης, ου, ὃ **qui omnia cernit et inspicit**

INSPECTOR ἑφόρος, ου, ὃ; ἐπόψιμος, ἐπόψιος, ος, ον; ἐπωπής, ου, ὃ; σκοπός, οὔ, ὃ, η **inspector**.- **Inspectora**: ἐπωπής, ἴδος, η **inspectrix**.- **De obras**: ἐργότρυξ, εως, ὃ **inspector operum**.- **De todo**: πανδερκέτης, πανεπόπτης, ου, ὃ; παντεπίσκοπος, ος, ον **omnium inspector**

INSPIRACIÓN ἑμπνευσις, εως, η; εἰσπνοή, ης, η; ἐμφύσημα, ατος, τό; κατάπνευμα, ατος, τό; πεύμα, ατος, τό **inspiratio Divina**: ἐνθουσίασις, εως, η; πομπή, ης, η; θεοφορία, ας, η; θεοληψία, ας, η; ἐπίπνευσις, εως, η; κατακοχή, ης, η **divinus afflatus, instinctus numinis**.- **Por inspiración**: ἐπιτεθειασμένως, θειαστικῶς **divino afflatu**.- **Que obra por inspiración divina**: θεομηστορ, ορος, ὃ **qui agit divino consilio**.- **Recibir inspiración divina**: ἀποθειάζω **divino numine afflor**

INSPIRADO ἑνθεος, ἐπίπνοος, ος, ον; ἐμπνευστός, η, ὄν; ἐνθουσιαστικός, η, ὄν; πνευματοφόρος, κατάσχετος, κατόχιμος, ος, ον; μανικός, η, ὄν; θεοφόρητος, θεόπαρέω **enixe precor**

INSTAURACIÓN κατάρτισις, μεταποίησις, εως, η **instauratio**

INSTAURAR ἀνακαλέω, -καλέομαι, παρεμπλάσσω, -ττω, προσαναεῶ **instauro**

INSTIGACIÓN ὄτρυντός, ὕος, η; παράθηξις; θησις, εως, η; ἐποπομπή, ης, η **instigatio**

INSTIGADOR ἐπέικτης, ου, ὃ **instigator**

INSTIGAR ἐπιμαίομαι, ἐποτρύνω, ὀργάζω, ὄτρυνω, παραζήλω, προβιβάζω, ψευδάζω, συντείνω, θηγάνω, θηγώ **instigo**

INSTILAR ἐνστάζω, ἐνσταλάζω, ἐντηκώ

φορος, ος, ον **qui divino instinctu agitur, celesti numine afflatu**.- **Inspirado para vaticinar**: φοιβαστικός, η, ὄν **habens vim vaticinandi**.- **Estar inspirado de un númen**: κατοχεύω, πνευματοφορέομαι, θεοπεμπέω, ἐνθουσιάζω, ἐνσουθιάω **numine afflor, numine afflatus sum**.- **Ser inspirado**: ἐνθεάζω **divino spiritu afflatus esse**

INSPIRAR εἰσπνέω, ἐμφυσάω, ἐμπνέω, -ἐμπνεῖω, ἐπιπνέω, -πνεῖω, καταπνέω, προσπνέω **inspiro, afflo**.- **Ser inspirado**: συνέχομαι **instinctu divino corripior** **Inspirar confianza**: θαρσυνέσκω, θαρσύνω **fiduciam affero**

INSTANCIA judicial ἑνστασις, εως, η **instantia litis et causae**

INSTANTE θησις, εως, η **momentum**.- **Momento de tiempo**: στίγη χρονου **punctum temporis**.- **Al instante**: παρααρημα, παραατά, παραατικά, παρευθύς, -εως, ὅθως **statim, illico, confestim**.- **Desde este mismo instante**: παραυτόθεν, τούντεῦθεν **jam ab hoc tempore**

INSTAR διενίσταμαι, ἐφίστημι, ἐνισχυρίζομαι, ἐπίκειμαι, λιπαρέω, πρόσκειμαι, προστεῖνομαι, προστίθεμαι **insto, instantanter rogo**.- **Que insta**: ἐπιων, ὦν, ὄν (-οντος,) **instans**.- **Rogando**: προσλι-

instilo.- **Sobre**: ἐπιστάζω, ἐπισταλάζω **instillo super**

INSTINTIVAMENTE αὐτοδιδάκτως **suo ipsius ingenio**

INSTITUCIÓN divina θεωρημοσύνη, ης, η **divina institutio** (**Ver INSTRUCCIÓN**)

INSTITUIR ἀνάγω, διαθεσμοθετέω, καθίστημι, καθιστάνω, καθιστάω **instituto**.- **Además**: προσκατασκευάζω **instituto**

INSTRUCCIÓN κατηχησις, εως, η; μάθη, ης, η; μαθητείας, η; παιδεία, ας, η **instituto**.- **Doctrina**: γνωσις, εως, η; ἐπιστημοσύνη, ης, η **doctrina**.- **Previa**: προπαιδεία, ας, η **praevia doctrina**.- **Que se adquiere por sí mismo, sin**

maestro: αὐτομάθεια, αὐτομαθία, ας, η
doctrinam quam quis ipse sibi magister comparat.- Sere periódica de instrucciones: ἐγκυκλοπαιδεία, ας, η
disciplinarum series.- Tener deseo vehementemente de instrucción: λογομανέω vehementi amore doctrinae teneor.- El que da las instrucciones para un negocio, para el gobierno de la casa: ἐξηγητής, οὐ, ὁ negotia, res domesticas regulans.- Enemigo de la instrucción μισσολόγος, ος, ον **osor litterarum et doctrinae**

INSTRUCTOR κατηχητής, καθηγητής, οὐ, ὁ **iniciator, dux viae.- De niños:** παιδάγωγος, οὐ, ὁ **puerorum informator**

INSTRUÍDO διδακτός, ἐπιστημονικός, η, ὄν; ἐπίδμων, ὢν, ον **peritus, doctus**

INSTRUIR ἐνδιδάσκω, μοσχεύω, συμπαιδεύω, συνεκτάττω, -σσω (**simul erudio, instruo**), doceo, erudio.- **En las letras humanas:** ἐκμιουσῶ ad humaniores litteras instituo.- **A los niños:** παιδοτριβέω, ἐκπαιδεύω **pueros educo, instituo**

INSTRUIRSE, que poco ha comenzó a instruirse: νεομαθής, ης, ἐς **qui paulo anrte coepit discere**

INSTRUMENTAL ὀργανικός, η, ὄν **instrumentalis**

INSTRUMENTO ἐργαλεῖον, ὄργανον, ου, τό σκεῦος, εος, τό **instrumentum.- De música:** μάγαδις (μαγάδιος, η), μάγαδος ου, ὁ; μαγάδιον, ου, τό (μαγαδίζω **tangere lyram**), χελωνίς, ἴδος, η; σκινδαψός, οὐ, ὁ **musicum instrumentum.- Instrumento de hierro:** σφυρηματά, ὢν, τὰ **ferramenta.- Medio:** ἑφόδος, ου, ὁ **instrumentum.- Sin instrumentos, desprevenido:** ἄσκευης, ης, ἐς; ἄσκευος, ος, ον **carens instrumentis riis incesso.- Burlándose:** ἐπεγελάω **ridens insulto**

INSULTO ἐπικαύησις, εως, η; πονηρολογία, ας, η **convitium, insultatio.- Fiestas de Atenas que recordaban la llegado de Deméter de los Infiernos**

INTRUSO παρέγγραπτος, , παρέγγραφος, ος, ον **intrusus**

INSUFICIENCIA ἄλειψις, εως, η **derelictio**

INSUFICIENTE μετενδεής, ης, ἐς **non sufficiens**

INSUFRIBLE ἄφερτος, ἄτληντος, ἄτλαντος, δύσοιστος, ος, ον; μισαχθής, ης, ἐς **non ferendus, intolerandus, aegre vel graviter abominandus**

INSULAR νησιωτικός, η, ὄν **insularis**

INSULSEZ ἐπανιστερότης, ητος, η; συηνία, ἕηνεία, ας, η **insulsitas, imperitia**

INSULSO ἄκνισσος, ἀκνίσσωτος, ἄναλος ος, ον; εὐηθικός, η, ὄν; φλεδονώδης, ης ες; νηρκεδής, ης, ἐς; συηνός, η, ὄν **insulsus, inutilis.- Decir cosas insulsas:** ψυχρολογέω **frigida et inepta dico.- En el hablar:** ἀκαρολόγος, ος, ον **qui intempestive loquor.- Que habla cosas insulas:** ψυχρολόγος, ος, ον **qui inepta dicit**

INSULTADO ἀλύμαντος, ος, ον **insultatus Ser atrevidamente insultado:** ἐνασελγαίνομαι **petulanter illudor**

INSULTANTE, insultador ἀποσοβήτης, οὐ ὁ; κηκάς, ἄδος, ὁ, η **qui insolenter insultat, conviciator**

INSULTAR ἀρρηνέω, ἀσελγαίνω, -γαίω, -γέω, ἐπιγελάω, καταχορεύω, καθιλαρεύομαι, κηκαδέω, περιωθέω, περιωθω, περιωθίζω, προσεμπεβαίνω, προσπεδάω, προσυβρίζω, στοβάζω, τωθάζω, -άσδω; κολαβρίζω **convitior, ago petulanter, illudo, insulto, vexo, contumeliosus sum, dicte-**

en las cuales las mujeres se insultaban festivamete unas a otras: Στηνια, ὢν, τὰ **festiva commemoratio Demetros ex inferis provenientes in qua mulieres athenienses festive vicissim insultabantur**

INSUPERABLE ἀπάλαστος, ος, ον *insuperabilis, qui in lucta est invictus*

INSURRECCIÓN ἄνταρσις, εως, η *insurrectio*

INSURRECCIONAR ἀναστατόω *ad sedotio nem concito*

INTACTO ἀχραγής, ἀχρανής, ἀναφής, ἀπλεγής, ης, ές; ἀπόρθητος, ἄχραντος, ος, ον ἀχραεῖς, εσσα, εν *impollutus, intactus Puro, casto, célibe: παρθένος, ου, δ purus, caelebs.- Ileso: ἄαθικτος, ος, ον intactus.- Incontaminado: ἀπροτίμαστος, ος, ον intactus, incontaminatus.- No roto: ἄρρωξ, ωγος, δ, η non ruptus Conservar intacto: ἐκσαώζω incolumem servo*

INTEGRAMENTE ὀλοσχερως, προσαρτίως, τελείως *integre*

INTEGRIDAD ἀδιαφθορία, αὐτοτέλεια, εὐμοιρία, ὀλοκληρία, παντέλεια, ας, η; τελεότης, ητος, η *integritas.- De una cosa: ὀλότης, ητος, η integritas alicuius rei.- Perfecta: οὐλομελίη, ης, η oerfecta integritas*

ÍNTEGRO ὀλος, η, ον; ἀπηρης, ης, ές; ἄπηρος, ἀπηρωρος, ος, ον; κατατελης, ὀλοφυης, ὀλοσχερης, οὐλομελης, πανασκηθης, παντοτελης, ὕγης, ης, ές; οὐλιος, ία, ιον; οὐλος, η, ον; παντέλειος, ος, ον σως, σωος, σωα, σων; στερεός, στερρός ἄ, ὄν; σύνολος, ος, ον; τέλειος, ία, ιον τέλεος, α, ον *integer.- Integro, que no accepta dádivas: ἄδωροδόκτητος, ος, ον qui munera non accipit.- Honesto: καλοκάγαθος, ος, ον integer.- Intacto: ἀκμης, ητος, δ, η fatigatus, integer*

INTELLECTUAL διανοητικός, η, ὄν *intelectualis*

INTELIGENCIA αἰσθητηριον, ου, τό; διάνοια, ας, η; φρην, φρενός, η; φρόνησις, κίχησις, νωσις, νόησις, περινόησις, εως η; νόος, ὄου (νοῦς, νοῦ), σύνησις, εως, η *intelligentia, facultas intelligendi Con inteligencia: συνετως, φραδως, περιφραδέως diserte, perite, intelligen-*

ter.- Estar en inteligencia con otro συγκακουργέω simul maliciose ago.- Que tiene mucha inteligencia: πολύνοος (νοους, ους, ουν) cui multum mentis est

INTELIGENTE εὐβολος, ος, ον; φρόνιμος, η, ον; νοερός, ἄ, ὄν; νουνεχης, ης, ές; συνετης, οὔ, δ; συνετός, η, ὄν; συνιεῖς εἴσσα, έν *intelligens, consultus.- Hacer inteligente: συνετίζω intelligentem reddo.- Hecho con inteligencia: εὐδαίδαλος, ος, ον scite, affabre factus.- Inteligente según él: δοκησίνοος, ος, ον qui sibi videtur intelligens*

INTELIGIBLE χωρητός, ξυνετός, η, ὄν *intelligibilis, qui comprehendi animo potest*

INTEMPERANCIA ἀκρασία, ας, η; παράχησις, εως, η *intemperantia, abusus.- En la bebida: ἀσωποποσία, λαβροποσία, ας, η intemperantia in bibendo.- Lasciva οἰστρομανία, ας, η libidinis intemperantia.- Propenso a la intemperancia φιλακόλαστος, ος, ον studiosus intemperantiae*

INTEMPERANTE ἀκόλαστος, ος, ον; ἀκρατης, ης, ές *intemperans*

INTEMPERIE δυσκρασία, ας, η *intemperies.- Dormir a la intemperie: αἰθριοκοιτέω sub dio dormio.- Dormir a la intemperie (sust.): ἀστροσία, ας, η cubatio sine tecto.- El que está a la intemperie: θυραυλικός, η, ὄν; ἀστραδιαίτος, ος, ον; ἐναίθριος, ὑπαίθριος, ἕπαθρος, ος, ον; ἔνδιος, α, ον sub dio agens, subdialis, sub dio vivens.- Estar a la intemperie: διαιθριάζω, ὑπαιθριάζω sub dio moror, sub dio sum.- Exponer a la intemperie: ἐξαθριάζω sub dio teneo.- Pasar la vida al sereno, a la intemperie: ἄσκηνος, ος, ον sub dio vivens.- Quedarse a la intemperie de la noche: ὑπαιθριάζω sub dio moror*

INTEMPESTIVAMENTE παρ' ἄωραμ *intempetive*

INTEMPESTIVO ἄκαιρος, ἄωρος, ἔκκαιρος, ἔξωρος, ἀποκαίριος, πατακαίριος, παράκαιρος, πάρωρος, ος, ον **intempestivus**.- **Antes de tiempo** βλαδά,ων,τά temprano **immatura**.- Enteramente **INTENCIÓN** ἔντασις, τάσις, εως, η **intencio**.- Que oculta su **intención**: κλεψιφρων,ων,ον **mentem occultans**.- Que **tiene intención mala**: οὐλόθυμος,ος,ον **noxium animum habens**.- **Tener la misma intención**: ὁμονοέω **eiusdem mentis sum**

INTENCIONADAMENTE παρασκευῆς **consulto**

INTENCIONADO,mal **intencionado**: ἀριφρων,ων,ον **ingenio pravo**

INTENDENCIA ταμιαεία,ας,η **dispensatio**

INTENDENTE,ser **intendente o distribuidor de viveres públicos**: σιτομημονέω **frumentum distribuo**.- **Distribuidor de alimentos públicos**,**intendente**: σιτονόμος,ος,ον **annonarius**

INTENSAMENTE ἐπιτεταμένως, κατασπουδην **studiose,intense**

INTENSIDAD ἐπίτασις,εως,η **vehementia**
Dar intensidad: τονέω,τονόω **intendo**

INTENSIVO ἐντατικός, ἐπιτατικός, η, ὄν ἐπίτονος,ος,ον **intendendi vim habens intensus**

INTENSO ἐπίτονος,ος,ον; σφεδανός,η, ὄν; τοναῖος,αία,αῖον; τονικός,η, ὄν **intensus,intentus**.- **Muy intenso**: ὑπερτενης,ης,ἔς **supra modum intentus**

INTENTAR ἀναπειράω, ἀντιποιέω, καταπειράζω, καταπειράω, πειράω **conor**.- **Se ha de intentar**: πειρατέον **conandum**

INTENTO ἐγγεῖρημα, ἐπιχείρημα, ατος, τό; προβολή,ης,η **actio quae intenditur,conatus**.- **De intento de**: ἐπιτεδης, φρενόθεν, κατασπουδην **ex mente, de industria**.- **Difícil de apartar de sus intentos**: δυσασπότερεπτος,ος,ον **qui**

tempestivo: παναωριος,ος,ον **omnino intempestivus**.- **Muy intempestivo**: τρισάωρος,ος,ον **ter, valde intempestivus**

difficulter averti a suis consiliis potest

INTERCALACIÓN interposición ἐμβολισμός,οὐ,ὸ; παρένταξις,εως,η; παραπλοκή, παρεμβολή,ης,η; παρέμβλησις,εως,η **intercalatio,interpositio,admixtio**

INTERCALADO ἐμβόλιμος,ος,ον; ἐπακτός,η, ὄν **intercalaris (mes,dia),intercalatus**

INTERCALAR παρεμβάλλω, παρεντάσσω, παρεντίθημι **intercalo**

INTERCEDER μεσιτεύω, ὑπερεντυγχάνω, ὑπερεύχομαι **intercedo,sum mediator**

INTERCEPTAR μεσολαβέω, ὑφαρπάζω **intercipio**.- **Acción de interceptar, cortar el camino a las tropas**: ἀπόληψις,εως,η **actio profectionem exercitus impediendi**

INTERCESIÓN διαπορεία, μεσιτεία,ας,η; διαπόρευσις, ὑπερεντευσις,εως,η **intercessio**

INTERCESOR παραιτητής,οὐ,ὸ; παράκλητος,ος,ον **intercessor**

INTERCOLUMNIO: διάπηγα,ων,τά; μεσοτριγλύφιον,ου,τό **intercolumnia,intercolumnium**

INTERDICCIÓN κωλυμή,ης,η **interdictio (de derechos civiles)**; προαγόρευσις,εως,η **intercictio (de derechos sagrados)**

INTERDICTO del magistrado: ἀπόρρημα ατος,τό; ἀπόρρησις,εως,η **interdictum magistratus**

INTERÉS, cuidado, inquietud ἴωρα,ας,η **cura**.- **Poco interés**: εὐωρία,ας,η **neglectus**.- **Acción de dar a interés**

(ganancia): τοκισμός, οὐ, ὃ foeneratio
 Dar a interés: τόκίζω do ad usuram,
 foeneror.- Dinero puesto a interés:
 δάνειον, ου, τό; δάνεισμα, ατος, τό pe-
 cunia foeneratitia.- El que da a
 interés, usurero: τοκιστής, οὐ, ὃ ; τοκό
 γλυφος, ου, ὃ foenerator, qui pecuniam
 foenori datam tabulis insculpit.-
 Escribir los nombres de los que han
 recibido a interés: τοκογλυφέω tabu-
 lis nomina eorum quibus foenori cre-
 dita est pecunia insculpo.- Que
 genera interés, ganancia: δενειστικός
 η, ὄν foeneratorius.- Reclamación de
 intereses ya pagados: παλιντοκία, ας,
 η foenoris repetitio.- Tomar una
 cosa con interés, con celo: προθυμέο-
 ον, ον; ἐνδότερος, ἐσώτερος, νέρτερος,
 α, ον interior.- Desde lo interior:
 ἔνδοθεν ex interiore loco.- Estar en
 lo interior: ἐνδομυχῶ intus maneo.-
 Lo más interior: μύχη, ης, η;
 μυχός, οὐ, ὃ locus intimus

INTERIORMENTE ἔνδον, ἔνδοθι, ἔνδοι
 intus

INTERJECCIÓN παρενηκη, ης, η inter-
 jectio

INTERLINEAL (espacio) σελίς, ίδος, η
 spatium inter lineas

INTERLOCUTOR διάκτορος, ος, ον; είσαγ-
 γελεύς, έσαγγελεύς, έως, ὃ; διάγγελος,
 ου. ὃ internuntius, qui nuntium pro
 alio dat vel transmittit

INTERMEDIARIO μετάγγελος, πρόχενος,
 -ξεινος, ου, ὃ; προξενητής, οὐ, ὃ para-
 rius, internuntius.- LO que se da al
 intermediario por su trabajo: προξε-
 νητικόν, οὐ, τό quod proxenetae sol-
 vitur

INTERMEDIO ἔμμεσος, ος, ον; μεσηρης
 μεσσηρης, ης, ες intermedius.- Descan-
 so entre obra y obra: διάπασμα, ατος,
 τό intermissio

INTERMINABLE ἀτερμάτιστος, δυσάποπαύσ-
 τως infinitus; ita ut finis vix impo-
 ni possit

μα studiose curo.- Intereses del
 dinero de un año: ἄφενος, ου, ὃ; ἄφ-
 νος, εος, τό reditus unius anni

INTERESADO, que nada hace sino por
 dinero: λαβάργυρος, ος, ον qui nihil
 nisi accepto pretio facit.-

INTERESAR, que a todos interesa (ἐπι-
 del navío Argos) πασιμέλουσα, ης, η
 quae ab omnibus curae habebatur

INTERESARSE ἀμφιπέρομαι satago circa

ÍTERIM έστημωξ interim

INTERIOR ἔγκατος, ἔμφυλος, ἐφύλιος,

INTERMINABLEMENTE ἀτέλεστα sine fine

INTERMISIÓN άνακωχη, ης, η intermissio

INTERNO ἔμφυλος, ἐμφύλιος, ἐνδιάθετος
 ος, ον internus, intestinus.- Más in-
 terno: ἐνδότερος, α, ον interior

INTERNUNCIO, ministro de la Iglesia
 que hace las veces de nuncio: έσαγ-
 γελεύς, έως, ὃ internuntius

INTERPELACIÓN μεταξυλογία, ας, η; παρε-
 νόκλησις, εως, η; ὑποβολη, ης, η inter-
 pellatio

INTERPELAR άνακόπτω, έντεύχω, έντυγγά-
 νω, μεταφονέω, παρενοχλέω interpello,
 compello.- A alguien, dirigirla la
 palabra: έπικατάγομαι apello

INTERPOLACIÓN παρεμπλοκη, ης, η in-
 terjectus

INTERPOLADO παλιναίρετος, ος, ον in-
 terpolatus

INTERPONER διαλείπω, διαμλιμπάνω, έγ-
 καθιστάω, -ίστημι, έντάττω, πανερείρω,
 παρεντίθημι, προεμβάλω interpono.- Que
 se interpone en el combate: με-
 σσωτηρ, ηρος, ὃ (μεσωτηρ) qui se inter-
 ponit certamini

INTERPOSICIÓN έμβολισμός, οὐ, ὃ; πα-
 ρενθηκη, ης, η interpositio, interjec-
 tio

INTERPRETACIÓN διασάφησις, εως, η; ἔρ-
μενεία, , ας, η; ἔρμημευμα, ατος, τό; σύγ-
κριμα, ατος, τό; σύγκρισις, εως, η; φρασ-
τύς, ύος, η; γλωσσα, γλωττα, γλωσση, ης, η
interpretatio.- A manera de interpre-
taci6n παραφραστικως in modum para-
phrasis.- Astuta: σοφισμός, ού, δ ca-
llida interpretatio.- Breve: σχόλιον
ου, τό brevis interpretatio.- De difi-
cil interpretaci6n: δυσέξιιστος, ος,
ον difficilis ad efferendum.- El que
escribe acerca de la interpretaci6n
de las lenguas: γλωσσογράφος, ος, ον
qui de linguarum interpretatrione
scribit.- Mala interpretaci6n: παρερ-
μηνεία, ας, η; παρεξηγησις, εως, η pra-
va, perversa interpretatio.- Que
tiene interpretaci6n: μεταφραστικός,
η, όν metaphrasim habens

INTERPRETAR ἀποδίδαμι, ἀποδιδώ, δια-
πορθμεύω, διερμενεύω, ἔρμηνεύω, μετα-
φράζω, μεθερμηνεύω, συγκρίνω, ὑποκρίνο-
μαι interpretor.- Al modo de los que
interpretan las cosas divinas: ὑπο-
φητικως eorum more que divina inter-
pretantur.- En sentido contrario:
της, ου, δ doerum interpretes.- De
sueños: όνειροπόλος, ου, δ somniorum
interpretes

INTERPUESTO: παρένθετος, ος, ον inter-
positus

INTERREGNO μεσοβασίλεια, ας, η inter-
regnum

INTERROGACIÓN ἑρωτημα, ατος, τό;
πίστις, εως, η interrogatio

INTERROGAR ἐπανείρομαι, ἐπανερόμαι,
ἐξείρομαι, ἐξέρομαι interrogo.- Ade-
más: προσανακρίνω insuper interrogo
Antes: προερωτάω ante interrogo.- Ser
interrogado además: προσανακρί-
νομαι ultra interrogor

INTERROGATIVO ἑρωτηματικός, πειστικός
η, όν interrogativus, habens vim in-
terrogandi.- En tono interrogativo:
ἑρωτηματικως interrogative

περιποιέω in contrariam partem inter-
pretor.- Las cosas divinas: ὑποφη-
τεύω res divinas enarro.- Malamente:
παρεξεγέομαι, παρασχεδιάζω, παρερμη-
νεύω prave, perperam interpretor.-
Que interpreta falsamente lo oído:
παρακροάτης, ου, δ qui audita falso
interpretatur.- Que interpreta lo
divino: ὑποφητικός, η, όν qui habet vim
divina interpretandi.- Que puede
interpretar: φραστικός, η, όν habens
vim eloquendi.- Que sirve para: ἔρ-
μηνευτικός, η, όν habens vim interpre-
tandi.- Interpretar sueños: όνειροπο-
λέω in somniis interpretandis versor
Util para interpretar: συμβλητικός, η
όν habens vim interpretandi

INTÉRPRETE διερμηνευτης, ἔρμηνευτης,
ου, δ; ἔρμηνεύς, έως, δ; ἔξεγητης, μετα-
φραστης, παραφραστης, ὑφηγητης, ὑπομνη-
μαπιστης, ου, δ; φραστηρ, ηρος, δ; περιη-
γητικός, η, όν, σαφητωρ, ορος, δ inter-
pres, paraphrastes.- Intérprete cómi-
co, actor: δεικηλιστης, ου, δ comicus
De los dioses: προφάτας, ου, δ; προφη-

INTERROGATORIO ἀπόρημα, ζητημα, ατος,
τό quaestio

INTERRUMPIR ἀνακόπτω, διαλαμβάνω, ἐγ-
κόπτω, μεταφονέω, μετέπω interloquor,
interpello, interrumpo.- Hablando:
ἀντιφθέγγομαι, μεταυδάω obloquor, in-
terloquor.- La conversaci6n: ὑποβά-
λλω sermonem interpello.- Interrum-
piendo al que habla: ὑποβληδην inter-
pellato sermone

INTERRUPCIÓN διακοχη, ης, η; διάλειμ-
μα, διάπασμα, ατος, ό intermissio.- De
una conversaci6n: μεταξυλογία, ας, η
interlocutio.- Sin interrupci6n: έν-
χηρω, έχομένως, συνημμένως, παρεξης, προ-
σεχως serie perpetua, continenter

INTERSTICIO διάφραγμα, ατος, τό; διάφυ-
σις, εως insterstitium, membrana quae
demet

INTERVALO διακοχη, ης, η; διάλειμμα,
διάρμα, διάστημα, ατος, τό; διάσφαξ,

άγος, ὀ; διωρία, ας, η; επίουρα, τά; τομεταξύ, τουμέσω (τὸ ἐν μέσσω) **intervallum, intercapedo, elatio, intermissio**. - **Cualquier intervalo: μεταίχμιον, μεσαίχμιον, ου, τὸ inter duo alia medium**

INTERVENCION μεσιτεία, ας, η **mediatio**

INTERVENIR ἐμπίπτω, μεσιτέω, μετάειμι μέτειμι, μεθηκω, παραγίνομαι, -γίνομαι -γείνομαι, -γενέομαι, πάρειμι, προστυγ-χάνω, προσγίνομαι, -γίνομαι, -γείνομαι **intervenio, intersum**. - **Poner las manos en: έσαφάω, -αφάομαι, άφάσσω immitto manum, intervenio**

INTESTINO ἔγκυτον, ἔντερον, ἔνυστρον, ἠνυστρον, ου, τό; χαλάς, άδος, η χόλιξ, ικος, ὀ: χορδη, ης, η **intestinum** **Intestinos: λαπάρη, ης, η; λάπαρον, ου τό; νηδύια, ων, τά; ἔγκατα, ων, τά; ἔνδινα, ων, τά; άραιά, άς, η; έγκοίλια, ων τά; έντόσθια, -σθίδια, ων, τά; ὑποχόνδρια, ων, τά; λαγον, ονος, η **ilia, intestina, praecordia**. - **Sacar los intestinos: έντερεύω exentero**. - **Grueso, crasso: φύσκα, φύσκη, ης, η; χοεΐον, ου, τὸ crassum intestinum**. - **Enfermedad que se manifiesta en el intestino (vólvo lo): είλεός, οῦ, ὀ ileon**. - **Recto: έφεδρων, ονος, ὀ; άρχός, οῦ, ὀ latrina, rectum intestinum**. - **Ruido de los intestinos: βορβορυγμός, οῦ, ὀ; βορβορυγη, ης, η; κορκορυγμός, οῦ, ὀ in testinorum tumultus (quando esurio tunc intestina crepant)****

INTIMAMENTE ένδοτάτω **intime**

INTIMIDACION ῥησις, εως, η; πρόκλησις κνος, άτρεστος, άτρόμητος, ἄτρομος, θρασύσπλαγχνος, άπτόητος, άπτοίητος, άτάρμικρος, ος, ον; άδαης, άταβης, άθαμβης, ης, ές; τολμηεις, ησσα, εν; θρασύς, είια, ὦ **audax, intrepidus, securus**

INTRIGA, combinación de intrigas y fraudes: μηχανορραφία, ας, η **machinarum dolorumque concinnatio**

INTRIGANTE ὀχλοκόπος, ος, ον **machinator**

εως, η **territio, tremefactio**

INTIMIDAD, comercio íntimo y relaciones íntimas entre el marido y la mujer ὀαριστύς, ὦος, η **commercium maritum cum uxore**

ÍNTIMO ἔμφυλος, έμφύλιος, ένδιάθετος, ος, ον; ένδότατος, έσωσατος, μυχοΐτατος η, ον; μυχιαΐος, μύχιος, α, ον **intimus, internus**

INTUTULARSE, tomar una titulación oficial: χρηματίζω apellor, nuncupor

INTOCABLE άναφης, ης, ές **non tangendus**

INTOLERABLE ἄασκεκτος, ἄβιος, άτλητος, ἄτλατος, άφόρητος, άπρόσοιστος, βαρύτλητος, δυσάνεκτος, δυσκόμιστος, ος, ον **intolerabilis, intolerandus**. - **Insufrible: άνύποιστος, ος, ον intolerabilis**

INTRANSITABLE ἄνοδος, ἄπορος, ἄστειπτος, άδιέξοδος, άπόρευτος, άπροσελεύστος, δύσοδος, ος, ον **non calcatus, invius, impervius, qui transire non datur**

INTRATABLE άκοινωνητος, άμεταχείριστος, άπαιδαγωγητος, άπαραμύθητος, άπαράμυθος, άπρόσμαστος, άπρόσρητος, δυσάγωγος, δυσπροσηγορος, πικρόλογος, ος, ον **dysalghis, ης, ές sociatatis expers, intractabilis, aegre tolerandus, asper**

INTRÉPIDAMENTE άραρβητως, άτρέπτως, άτρέτως **intrepide**

INTRÉPIDO ἄφοβος, άφοβόσπλαγχνος, ἄο

INTRINCADAMENTE πολυπλόκως **intrincate**

INTRINCADO άδιεξόδευστος, ος, ον; γριφοδης, ης, ες; λαβυρίνθειος, α, ον; πλόκιος, ίια, ιον **intrincatus, inextricable** **Que usa lenguaje intrincado: μυθοπλόκος, ος, ον intrinato sermone utens**

INTRODUCCION ἔνεσις, εως, η; είσαγωγή, είσπομπη, παρεισαγωγή, προσαγωγή, ης η **immisio, introductio, intromissio,**

admotio

INTRODUCIDO έφειμένος, η, ον; είσαγωγ-
γμος, ος, ον **immissus, importatus.**-
Junto con: συνείσακτος, ος, ον **simul**
introducitur.- **Ocultamente:** παρείσακ-
τος, ος, ον **irreptitius**

INTRODUCIR έφείω, έφίημι, έγκατοικίζω,
είκομίζω, είσάγω, είσαφίημι, έμβαστάζω,
άναφίημι, ένίημι, ένσειώ, έπεισφέρω, έπι
πέμπω, έπεισφρέω, έπεισφρημι,
έςάγω, έσαρτίζω, παρεισάγω, παρεισφέρω
προϊημι, συμπαραπέμπω, συναπερείδω **im-**
porto, introduco, immitto, intromitto,
infercio, infero, incutio.- **Antes:** προ
εισπέμπω, προεπαφίημι **ante intromitto**
ante immitto.- **El primero:** προεισάγω
προεισφέρω, προεκπέμπω **prior vel ante**
induco aut infero.- **Juntamente:**
παρεισπέμπω, συνεισφέρω, συνεισάγω
simul, una introduco.- **Introducir dul-**
cemente, mezclar: παρείρω **suaviter**
introduco.- **Introducir la mano:** παρεί
ρω **insero manum.**- **Por engaño:** παρεξω-
θέω **per errorem introduco.**- **Por fuer-**
za: συνωθέω **contrudo.**- **Secretamente**
ύποπέμπω **submitto.**- **Lo que se intro-**
duce en otra cosa: παράβυσμα, ατος, τό
id quod aliis infercitur.- **Que se**
introduce o mete entre otras cosas:
παράβυστος, ος, ον **qui aliis intrudi-**
tur vel inseritur.- **Que sirve para**
introducir, meter: έμβολεύς, έως, η **im-**
missor.- **Se ha de introducir:** έποισ-
τέον **inferendum**

INTRODUCIRSE διεξερπύζω, διεξερπιτά-
ζω, διεξέρπω, καθερπύζω, καθέρπω, προ-
σάγω, ύπόδουμι, ύποδύομαι **subeo, irrepo**
perrepo.- **Disimuladamente:** παραδύω
παραδύομαι **irrepo.**- **Insidiosamente:**
παρερπύζω, παέρπω **furtim et insidio-**
se adrepo.- **Que se introduce calla-**
damente: σιγέρτης, ου, ό **furtim adre-**
pens

INTRODUCTOR είσαγωγικός, η, όν **intro-**
ductorius

INTROSPECCIÓN παρακύψις, εως, η **intros-**
pectio

INTUICIÓN βλέπος, εος, τό; βληπησις,
εως, η **intuitus**

INUNDACIÓN άπόπλυμα, ατος, τό; έπίκλυ-
σις, εως, η; πλημμύρα, ας, η; πλημμυρίς
ίδος, η; πρόσκλυσις, εως, η; σύγκλυσμα
ατος, τό **inundatio. alluvies, illuvies**
Del mar: `ραχία, ας, η; `ρηχίη, ης, η;
θαλάττωσις, εως, η **maris proluvies, res**
tagnatio maris

INUNDADO κατάρρυτος, ος, ον **inundatus**
Lugar inundado: κατάρρυτον, ου, τό
locus in quem defluit humor

INUNDANTE πλημμυρός, ά, όν **inundans**

INUNDAR έπικατακλύζω, έπικλύζω, κατα-
βρέχω, κατακλύζω, μορμύρω, πληθω, προσ-
κλύζω, σύγκλύζω, ύποκλύζω **inundo.**- **An-**
tes: προκατακλύζω **ante inundo.**- **Con la**
marea: πλημμύρω, -μυρέω **aestu inun-**
do.- **Del todo:** προσκατακλύζω **prorsus**
inundo> **Estar inundado:** λυμνάζω **res-**
tagno.- **Sobremanera:** ύπερπλημμυρέω
supra modum exundo

INUSITADAMENTE έκνομίως **inusitate**

INUSITADO έκνόμιος, ος, ον; ζένος, ζεί-
νος, η, ον **inusitatus**

INUSUAL `άχρηστος, ος, ον **inusitatus**
Ser inusual: άχρηστέω **inusitatus sum**

INUSUALMENTE άχρηστος **inusitate**

INÚTIL `άχρηστος, `άναλτος, ος, ον; άγυρ-
τικός, ός, όν; άχρηεις, εσα, εν; άχρηϊος,
άχρηϊστος, άχρησιμος, ος, ον; άχρηϊος,
α, ον; άλυσιτελης, ης, ές; άνόνητος, ά-
σύμβολος, άσύμφορος, ος, ον; κηνεός,
κενός, η, όν; μέταιος, αία, αιον; νηκερ-
δης, ης, ές; παρεξηυλέμενος, η, ον **inu-**
tilis, vanus.- **Ser inútil:** άχρηστέω
sum inutilis.- **Hombre inútil, chance-**
ro: πυλαίστατος, ου, ό; άργοφάγος, ου, ό
homo nihili.- **Hacer inútil:** ματαιώ
vanum reddo.- **Hablar cosas inútiles:**
θαλασσοκοπέω **vana loquor.**- **Decir**
cosas inútiles: είκαιορρημονέω **vana**
dico.- **Enteramente inútil:** παμμάταιος

ος, ον **omnino ineptus**.- **Cosas inútiles**: γρυτάρια, ων, τά; γρύτη, ης, η **frivola**.- **Buscar cosas inútiles (que andan por las nubes)**: μετεωροπόρος ος, ον **inania inquirens**

INUTILIDAD άχρειότης, ητος, η; άχρησ-
τία, άχρησία, ας, η **inutilitas**

INUTILIZAR άχρειώω, καταργέω **inutilem reddo**

INÚTILMENTE άχρειως, άχρηστως, άλιθίως
άλίως, άσυμφόρος, ματαϊώς, μάτην, νητην
turpiter, inutiliter, frustra, incassum

INVADIR έπειμι, είσβάλλω, είσορμάω, έμ-
πίπτω, έπεισέρχομαι, καταφθάνω, καταλαμ-
βάνω, κατασκηπτο, καθάπτω, καθάπτομαι,
προσβάλλω, σπιλάζω, συμβιάζω **invado,**
irrumpro, ingruo.- **Antes**: προεπιχειρέω
ante aggredior.- **Apto para invadir**:
έπιθετικός, η, όν **aptus ad invadendum**
El primero: προεμβάλλω **prius invado**
Fácil de: εύεμβολος, ος, ον **invasu fa-
cilis**

INVÁLIDO άπόμαχος, ος, ον; έκμελης, ης,
ές; τέρυς, υος, ό **causarius, invalidus**

INVARIABLE άπερίτρεπτος, ος, ον **non
versatilis**

INVASIÓN `ηλύσιον, ου, τό; `ηλυσις, εως,
η; έπέλευσις, επίβασις, επίθεσις, κατά-
ληψις, κατάσκεψις, εως, η **invasio, occu-
patio**

INVECTIVA καταφορά, άς, η; στηλίτευσις
εως, η **invectiva, oratio qua invehimur
in aliquem**

INVENCIBLE `άαπτος, άχείρωτος, άμάχε-
τος, πυρίμαχος, άπάλαισος, ος, ον **invic-
tus, non tangendus, qui manibus non
potest subiji, nullo proelio superan-
dus, insuperabilis**

INVENCIÓN έπινόημα, ατος, τό; έπιτέχνη-
σις, εύρεσις, εως, η; εύρημα, ατος, τό;
μηδοςύνη, ης, η; παρεύρεσις, εως, η;
πλάσμα, ατος, τό **commentum, adinventio
inventum, inventio**.- **Falsa**: ψευδομυ-
θία, ας, η **falsum commentum**.- **Hallazgo**

άνεύρεσις, εως, η **inventio**.- **Ingenio-
sa**: σόφισμα, ατος, τό **inventio inge-
niosa**.- **Invencioncilla**: τ εχνύδριον,
ου, τό **inventiuncula**.- **Obra de inven-
ción**: πλαστουργία, ας, η **effictio**

INVENTAR συνεξευρίσκω, άλφαίνω, άλφάνω
άλφάζω, άλφαίω, άλφαδέω, άλφω, άλφέω, εύ-
φερίσκω, έκτεχνάομαι, έπινόεω, μηχανεύω
πατατεκταίνω, παρειρίσκω, περιμηχανάο-
μαι, πλάσσω, -ττω, προσμηχανάομαι, προσ-
πορίζω, συμπλάσσω, -ττω, ύπεξέρχομαι
comminiscor, excogito, invenio.- **Aún
más, más**: προσεπινοέω, προσευρίσκω, προ-
σεφευρίζω, προσφιλοτεχνέω **insuper in-
venio, excogito**.- **Diestro en**: μυθολο-
γικός, η, όν; τεχναστής, ού, ό; εύρετι-
κός, η, ον **peritus fingendi, solers in
cogitando**.- **Inventar además, en ade-
lante**: προσεξευρίσκω **praeterea inve-
nio**.- **Que inventa por sí mismo**: φρε-
νοτέκτων, ων, ον (ονος) **qui suo inge-
nio componit**

INVENTARIO γράμματα, τά **indices**

INVENTO έφεύρημα, άφέρευμα, εύρημα, έξ-
εύρημα, καθεύρημα, -εύρημα, ατος, τό
inventum.- **Añadir algo al invento**:
προσφιλοτεχνέω **inventis aliquid addo**

INVENTOR άλφησης, ού, ό; άρχιτέκτων,
(ονος), ό; έφερευτής, εύρετης, μηχανη-
της, ποιητής, ού, ό **inventor, excogita-
tor, creator**.- **De todo**: παμμηστωρ,
ορος, ό **omnium excogitator**.- **Primer
inventor o creador**: πρωτοπλάστης, ου
ό **prius factor**.- **Inventora**: πλάστει-
ρα, ας, η **fictrix**

INVERNADA χειμασία, ας, η **hiematio**

INVERNADERO χειμάδιον, ου, τό **hiberna-
culum**

INVERNAL χειμάδιος, ία, ον; χειμερινός
η, όν; χειμέριος, α, ον; χειμερός, ά, όν
hibernus, hiemalis

INVERNAR διαχειμάζω, έγχειμάζω, χειμά-
ζω, χειμαίνω, παραχειμάζω, προχειμάζω
hiberno, hiemem ago in.- **Apto para
invernar**: χειμάδιος, ία, ον; χιμάδιος,

ία, ον aptus ad hibernandum.- Estancia en algún sitio para pasar el invierno: παραχειμασία, ας, η hibernatio.- Invernar juntamente: συγχειμάζω una sum in hibernis

INMVEROSÍMILMENTE ἀπεικικότως non verosimiliter

INVERSA, a la inversa τούνατίον (τό ἐναντίον) praepostere

τερολογία, ας, η praepostera dictio

INVESTIGABLE ἀνεξιχνίαστος, ος, ον investigabilis

INVESTIGACIÓN ἐξερεύνησις, ἐξέτασις, ἰχνευσίς, εως, η; ἐξετασμός, οὔ, δ; ἐξιχνιασμός, οὔ, δ; ἰχνεία, ας, η; ἰχνηλασία, ας, η; ἰχνευμα, ατος, τό exquisitio, investigatio, vestiactio.- Por el fuego: πύρωσις, εως, η exploratio per ignem

INVESTIGADOR διζημῶν (ονος), δ, η; δίκτης, ου, δ, ζητητής, οὔ, δ; ἐκζητητής, οὔ, δ; ἐξεταστής, οὔ, δ; ἰχνηλάτης, ου, δ; ἰχνευτήρ, ηρος, δ; -της, οὔ, δ; στιβεύς, έω; στιβευτής, οὔ, δ; προερευνητής, οὔ, ό; πρόσκοπος, ος, ον explorator, investigator, qui vestigia lustrat

INVESTIGAR ἀνερευνάομαι, ἀνιχνεύω, ἀποσικάζω, διεξερευνάω, ἐξακριβάζω, ἐξερέομαι, ἐξέρομαι, ἐξιχνεύω, -χνιάζω, ἰχνάομαι, ἰχνηλατέω, μάω (μέμαα, μεμαως), στιβεύω insto, investigo, sciscitor, vestigo, sequor.- Alguna cosa: ἐξιστορέω exquirere quid.- Cuidadosamente: ἐκμαστεύω, -ματεύω studiose exquiro.- Difícil de: δυσίχνευτος, ος, ον investigatu difficilis

INVICTO ἀήττητος, ἀκαταμάχητος, ἀνυπόστατος, ἀτρίακτος, ἀνίκατος, ἀνίκητος, ος, ον invictus.- De ánimo invicto: κρατερόφρων, ων, ον invictus animo

INVIerno χειμίμα, ατος, τό; χειμῶν (ονος) ὀρνιθίας, ου, δ hierms.- A propósito para el invierno: εὐχειμέρος, ος, ον ad hiberna accomodatus.- De invier-

INVERTIDO ἑναλλος, πρωθύστερος, ος, ον praeposterus.- Inversión, trastorno, lo que no está ordenado: ὑστερόπρωτον, ου, τό praeposterum.- Ser invertido, trastornado, puesto en sentido contrario: ἐνστρέφομαι invertor

INVERTIR ἀναστρέφω, ἐκστρέφω subverto inverto.- Totalmente: περικαταστρέφω prorsus inverto.- Expresión que invierte el orden de las cosas: ὑσ-

no, invernal: δυσχειμέρος, δύσχειμος, ος, ον hibernalis.- Día de invierno: κηλάς, άδος, η hiberna dies.- Estación de invierno: χειμάς ἄρα hibernum tempus.- Ejercitarse durante el invierno: χειμασκέω hieme exerceor.- Pasar el invierno en: ἐγχειμάζω, χειμάζω, χειμαίνω, χειμερίζω hieme dego in.- Que corre o se derrite con las lluvias de invierno: χειμάρρος, χείμαρρος, ος, ον hieme fluiens.- Sin rigores de: ἀχειμέρος, ος, ον carens hieme.- Sufrir juntamente el invierno: συγχειμάζω una hieme sustineo.- Vestido de invierno: χειμάς έσθης, χείμαστρον, ου, τό hiemalis vestes

INVOLABILIDAD άσυλία, ας, η inviolabilitas

INVOLABLE ἄσυλος, ος, ον; άσυλάρχης, ης, ες; άσύλητος, ος, ον inviolabilis, quem nefas est violare

INVOLABLEMENTE άσυλεί inviolabile

INVISIBLE ἄφαντος, ἄνοπτος, ἄοπτος, άόρατος, άνωπιστος, άπεριόπτος, άπροπίοπτος, δυσόρατος, νηλεστος, νηλευστος, ος, ον; τυφλός, οὔ, δ non conspicuus, invisibilis, qui videri nequit, vix visibilis

INVITACIÓN κλησις, εως, η vocatio

INVITAR φωνέω, κατεπάγω invito.- A comer: ἀνακλίνω facio discumbere.- A su vez: ἀντικαλέω vicissim invito Con magnificencia y gusto: άμμενίζω comiter accipio.- Que se invita a sí mismo: αὐτόκλητος, ος, ον ipse a se invitatus

INVOCACIÓΝ *previa* προαναφωνησις, εως,
η *praevia invocatio*

INVOCADO, *digno de ser* παρακλητέος, α
ον *invocandus*

INVOCAR ἐπεύχομαι, κατακαλέω, λιταίνω
invoco.- **A Dios:** ἐπιθεάζω, -θειάζω
precibus deum imploro

INVOLUNTARIAMENTE ἄκουσα, -ης, -ίως,
ἀπροθύμως *inconsulte, invite*

INVOLUNTARIO ἄκων, ουσια, ον; ἀνεθέλη-
τος, ἀπροαιρέτος, ος, ον *invitus, involuntarius*

INVULNERABLE ἀτραυματίστος, ος, ον *invulnerabilis*

INVULNERADO, *sin herida* ἄπτωος, ος, ον
invulneratus

INYECCIÓΝ ἴνεσμα, ατος, τό *infectio*
εμβαίνω, προηκω, προαποφοιτάω, προΐημι
προΐχνεύω, προκατέρχομαι, προμόλω, προ-
οδεύω, προπερεύομαι, προστιβάζομαι,
προϋποστάω, προϋφίστημι, προϋφιστάω,
ὑφηγέομαι *praecedo, praeo, antegredior, progredior, procedo*.- **Ir detrás:**
ἐπακολουθέω, ἐπαπέρχομαι, ὀπάζω, μέτει-
μι, μετοιχέομαι, μετοίχομαι *subsequor, persequor, eo post*.- **En contra:** προσ-
φέρω, προσφέρω *tendo contra*.- **En orden:** στιχάω, -άομαι *ordine eo*.- **Frecuentemente de un lado para otro:**
συμπεριφέρω *una huc illuc ventito*
Girar por diversas partes: ἀντιπεριά-
γω *in diversam partem circumago, circumverto*.- **Hacia adelante:** προέρχομαι
progredior.- **Ir a ver:** ἐπισκέπτομαι
inviso.- **Juntamente:** συγχωρέω *simul eo*.- **Mandar ir:** πορεύω *ire jubeo*.- **Más allá:** παραβαίνω, καταβατέω *praetereo*.- **Más lejos:** καταπροϊκομαι
progredior longius.- **Prontamente o corriendo:** σόομαι *incitato cursu feror*.- **Ir y venir:** φοιτάω, φοιτίζω
ventito.- **El acto de ir adelante:** πρᾶβασις, εως, η *progressio*.- **Por donde es fácil ir, accesible:** ὀδωτός,
η, ὄν *pervius*.- **Por donde puede irse:**

INYECTAR por medio de una jeringa:
εἰσηθέω, -ηθίζω *per collum irriro*

IR ἴέω, ἴημι, ἀποίχομαι, ἀτραπίζω, βαδίζω
βατέω, βαίνω, εἶμι, εἴω, χωρέω, κιμβεύω
κίω, κομίζομαι, μολέω, ναίω, νεέω, νεῖ-
σσομαι, νέω, νίσσομαι, νοστέω, ὀρμάθω,
προσέρχομαι, προσμόλω, προσοίχομαι
vado, venio, eo, praetereo.- **A juntarse**
βινέω *coêo*.- **A la otra parte:** μετα-
τάσσομαι *transeo*.- **A su perdición:**
παραπόλλυμι *in perditionem eo*.- **A una:**
ἰσοδρομέω *pariter curro*.- **Adelante:**
ὑπάγω *progredior*.- **Al alcance**
μεθέπω *insequor*.- **Al paso:** κατασκηπ-
τω *grassor*.- **Alrededor:** περιοιχέω
circumeo.- **Con frecuencia:** φοιτάω
ventito.- **Con luz delante:** προλάμπω
φρυκτορέω *praeluceo*.- **De frente:**
ἀντιπαρηκω *contra venio*.- **Delante:**
προηγέομαι, ἠγεμονεύω, καθηγέομαι, προ

πορευτός, η, ὄν *qua gradi licet*.- **Que va a tierras lejanas:** τηλέπορος, ος,
ον *longe pervadens*.- **Que va con otro, compañero:** ὁμόφοιτος, ος, ον *qui cum aliquo it*.- **Que va delante o guía:**
ὑφηγητής, οὔ, ὁ *qui praeit alteri*.- **Se debe ir:** πορευτέον, ἰτέον
προσιτητέον *eundum, adeundum est*.- **Ir sobre, pisar:** ἐπιστεῖβω *incedo super*

IRA ἴεγκωτος, ου, ὁ; βαρυθυμία, ας, η;
χολη, ης, η; μηνιμα, μηνίαμα, μηνιγμα,
ατος, τό; κότις, ιδος, η; μένος, εος, τό
ὄργα, ἄς, η; ὄρη, ης, η; θύμημα, ατος, τό
θυμός, οὔ, ὁ; μηνιθμός, οὔ, ὁ *ira*.- **Divina:**
μηνιθμός, οὔ, ὁ; μηνιμα, ατος, τό;
θεομηνία, ας, η *ira divina*.- **El que oculta su ira:**
κλεψίχολος, ος, ον *bilem occultans*.- **Excitación a la ira:**
παρόργισμα, ατος, τό; παροργισμός
οὔ, ὁ *irritatio ad iram*.- **Ira fuerte:**
ὄξυχολία, ας, η *acris et praeceps ira*
Libre de ira: ἄοργητος, ος, ον *expers irae*.- **Ira permanente:** μηνις, ιος, -
ιδος, η; μάνις, ιος; -ιδος, η *ira permanentis*.- **Precipitada:** ὄξυθυμία, ας, η
acris et praeceps ira.- **Precipitado en la ira:** ὄξυκάρδιος, ος, ον *praeceps*

ad iram.- Propenso a la ira: ὀξύκινος, σκορπιωδής, ης, ες *pronus in iram*.- Provocado a la ira: χολωτός, η ὄν *ad iram concitatus*.- Que disumula la ira: κρυψίχολος, ος, ὄν *iram dissimulans*.- Que excita la ira: νεμεσημων, ὄν, ὄν *indignationem provocans*.- Que oculta la ira: κελψίχολος, ος, ὄν *bilem occultans*.- Sin ira: ἀμηνιτος, ος, ὄν *irae expers*.- Tener puntos de ira: ὑξυθυμέω *celerem iram concipio* Ser provocado a ira: θυμόδομαι *ad iram concitor*.- Provocar la ira: διογίρζω, θυμέω, παροργίζω, ὀργίζω, ἐν-θυμόω, διαγριαίνω, θυμόω *ad iram provooco*.- Obrar con ira: μηνιάω, μηνίω *mηνίζω iram exerceo*.- Mover a la ira καταπνίγω *iram moveo*.- Incitar a la ira: χόω, χόδομαι, χωομαι *ad iram incito*.- Encenderse en ira: ἐμμάω *succendor ira*.- Deponer la ira: ἀπομηνίω *iram depono*

IRACUNDIA ὀργιλότης, ητος, η; παρόργισμα, ατος, τό; παροργισμός, οὔ, ὀ *iracundia*

IRACUNDO ἀποργής, ης, ἔς; βαρυμηνιος, -μάνιος, ος, ὄν; βαρύμηνις, ις, ι (*gen*. -ιος, -ίδος), δύσοργος, ἐγκαρσίχολος, ἐπιχολος, εὔοργος, -ὀργητος, ὀργιλος, ος, ὄν; ὀργιστικός, η, ὄν; ὀξίνης, ου, ὀ; ὀξυθυμίας, ου, ὀ; ὀξύθυμος, ου, ὀ; πολύμηνις, ιος, ὀ, η; θυμικός, η, ὄν; θυμοειδής, ης, ἔς *iracundus*.- *Muy iracundo*: ζάχολος, ος, ὄν *valde iracundus*.- *Hom* **IRREFUTABLE** ἀνεξέλεγτος, ος, ὄν *qui refutari et coargui non potest*

IRREGULAR ἀνωμαλον, τό *inaequale*

IRREGULARIDAD ἀνωμαλότης, ητος, η; ἀνωμαλία, ας, η; ἀνωμάλωσις, εως, η *inaequalitas*

IRREPENSIBLE ἀνεπίληπτος, ἀτάρβητος, ος, ὄν *irreprehensus*

IRREPROCHABLE ἀσυκοφάντητος, ἀτάρβητος, ος, ὄν; νηλιτής, ης, ἔς *qui crimino se o non est delatus o non potest deferri, inculpatus, peccati expers*

bre iracundo: ὀξύς, εος, τό *vir iracundus*.- Que se enoja y desenoja fácilmente: παλίγκοτος, ος, ὄν *qui vicissim irascitur*

IRONÍA εἰρωνεία, ας, η *ironia*.- Hablar con ironía: εἰρωνεύομαι, ἐπειρωνεύομαι *dissimulo in loquendo, cavillor* Que habla con ironía: εἰρων, ὄν, ὄν; εἰρωνευτής, οὔ, ὀ *qui, quae loquitur ironice*.- Que gusta hablar con ironía: εἰρωνικός, η, ὄν *qui dissimulatione gaudet*

IRÓNICAMENTE εἰρωνικῶς *ironice*

IRÓNICO εἰρωνικός, η, ὄν *qui dissimulatione gaudet*

IRRACIONAL ἀλόγιστος, ος, ὄν *rationis expers*

IRRECONCILIABLE ἀδιάλλακτος, δυσκατάλλακτος, ος, ὄν *irreconciliabilis, difficilis ad reconciliandum*

IRREDENTO ἀπρίατος, η, ὄν *non redemptus*

IRREDUCTIBLE ἀτέραμνος, ος, ὄν *durus*

IRREFLEXIBLEMENTE ἀφράστως *inconsulte*

IRREFLEXIVO ἀστάθητος, ος, ὄν *qui nihil expendit*

IRRESCATABLE ἀνάποινος, ος, ὄν *irrecuperabilis*

IRRESISTIBLE ἀτολμητος, ἀτόματος, ος, ὄν *non audendus*

IRRESOLUTO ῥάθυμος, ος, ὄν *remissus*.- Ser irresoluto: ῥαθυμέω *remisso sum animo*

IRRESPONSABLE ἀνυπεύθυνος, ος, ὄν *non obnoxius rationibus (no sujeto a rendir cuentas)*

IRRIGACIÓN ἄρδευσις, εως, η; ἄνεμα, ατος, τό; ἄρδεία, ας, η; ἄρδηθμός, ἄρδηθμός, οὔ, ὀ *injectio, irrigatio*

IRRISIÓN έκμυκτηρισμός, οὐ, δ; επίχαρ-
μα, ατος, τό; γελαιοασμός, οὐ, δ; χηνη-
μα, ατος, τό; γλευασία, ας, η; κατάγελως
οτος, δ; μωκημα, μωμημα, ατος, τό; μυχ-
θισμός, οὐ, δ; μυκτηρ, ηρος, δ; μυκτηρισ-
μός, οὐ, δ; σίφλος, ου, δ; τωθασμός, οὐ, δ
μωκία, ας, η **irrisio, sanna.**- **Amarga:**
σαρκασμός, οὐ, δ **irrisio amarulenta**

IRRISORIO καταγελαστικός, τωθαστικός,
η, όν **irrisorius**

IRRITABILIDAD μεωλαγχολία, ας, η **irri-
tatio**

IRRITABLE άκράχολος (άκρόχολος), ος,
ον; μελαγχολικός, όργιστικός, η, όν **ad iram
valde proclivis, irritabilis**

IRRITACIÓN βαρυφροσύνη, ης, η; διερέ-
θισμα, ατος, τό; θύμωσις, εως, η **irrita-
mentum, excandescencia**

IRRITADO νεμεσημων, ων, ον **iratus**

IRRITAR άγγρίζω, άγριαίνω, άγριόω, δια-
ρεθίζω, διαθηριόω, άπογνίγω, διοργίζω,
έπιτέγγω, έπιτραχύνω, άποξύνω, έρεθίζω,
-ίσδω, έξαγγριόω, έξελκόω, έξερεθίζω, κα-
τερεθίζω, -ερέθω, οίστρύω, όρσολοπεύω,
παραζηλώω, παρακινέω, παραπικραίνω, πα-
ροξύνω, πικράζω, πικραίνω, προκαλέομαι
σκορπιέομαι, σκύζω, συνρρηγνυμι, -ρηγ-
νύω, -ρησσω, ύπερεθίζω **subirrito, exa-
cui(o, iirito, exulcero, exacerbare, in
iram concito.**- **Irritar a un tiempo:**
συνοργίζω **simul iram accendo.**- **Lo
que irrita:** έρέθισμα, ατος, τό **irrita-
mentum**

IRRITARSE άποδυσπετέω, μηνιάω, μηνίω,
σκορπιέομαι **stomachor, irascor, exacer-
bor.**- **Fácil en:** όξυκάρδιος, ος, ον
praeceps ad iram.- **Más:** προσεμπικραί-
νομαι **insuper exacerbor.**- **Pronto en
irritarse:** ταχύμηνης, εως, δ, η **celer
irasci.**- **Un poco:** ύποργίζομαι **sub-
mino** όδοιπορικός, η, όν **itinerarius**
IZQUIERDO σκαιός, ά, όν **laevus.**- **A la
izquierda, por la izquierda:** σκαιόθεν
a laeva.- **El que está a la izquierda
en el coro:** άριστεροστάτης, ου, δ a

irascor

IRROMPIBLE άαγης, ης, ές **infragilis**

IRRUMPIR a la fuerza ύωθίζομαι, άπο-
ρούω **irrumpo, irruo.**- **Salir con ímpe-
tu:** άποσύομαι **erumpo**

IRRUPCIÓN είσδρομη, έμβολη, έπιδρομη,
ης, η; έπίπτωσις, εως, η **irruptio.**- **Hacer
una irrupción:** συνεισπίπτω **una incido**

IRSE είργομαι, οίχέω, πρόειμι, προσχω-
ρέω **abeo, proficiscor, pergo.**- **Irse
con:** συναπαίρω **simul abeo.**- **Facultad
de irse:** άπάλλαξις, εως, η **discendi
facultas.**- **Al que se le deja que se
vaya:** ύάφετος, ος, ον **dimissus**

ISLA νάσος, ου, δ; νησος, ου, δ **insula.**-
Pequeña: νησίς, ίδος, η; νησίδιον, νη-
σίον, νησύδριον, ου, τό **insula parva.**-
Islas muy cercanas: συνδρομάδες
concurrentes insulae.- **Asemjarse a
una isla:** νησίζω **insulae formam re-
fero**

ISLEÑO νασιωτας, τα, δ; νησιωτις, ιδος,
η; νησιωτης, ου, δ **insulanus, insulana**
ναυσίπους, οδος, δ **cui naves pro pe-
dibus sum**

ISMENIO (Apolo) 'Ισμηνιος, ου, δ **Is-
menius (sic dictus Apollo)**

ISTMO δίπορος, ος, ον **duo maria pene-
trans.**- **Pasar el istmo:** ύπεριθμέω
isthmum trajicio.- **En el istmo:** ύσθ-
μοί **in isthmo.**- **Que vive en el istmo**
ύσθμιος, α, ον; ύσθμιότης, ου, δ **in is-
thmo habitans**

ITALIANO ύίταλος, ος, ον **italus**

ITINERANTE, viajero όδοιπόρος, ου, δ
viator

ITINERARIO itineraria, relativo a ca-
sinistra manu.- **Que está a la
izquierda:** έπανίστερος, ος, ον **sinis-
ter**